

Lliurament del Premi Conviure a Catalunya (Palau del Parlament, 23 de maig de 2006)

La presentadora

Senyores i senyors, molt bona tarda i benvinguts al Parlament de Catalunya. Avui es lliura el premi al millor programa pedagògic sobre el tema «conviure a Catalunya», convocat per l'Associació d'Antics Diputats del Parlament. El premi i els accèssits que avui es lliuraran reconeixen els millors programes pedagògics adreçats a alumnes del sistema educatiu no universitari i que enalteixen els valors de la democràcia, la convivència, la participació política, el diàleg i la solidaritat, i també l'actuació del Parlament amb relació a aquests valors.

En primer lloc, té la paraula el molt honorable Joaquim Xicoy, expresident del Parlament i president també de l'Associació d'Antics Diputats.

El Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda (president de l'Associació d'Antics Diputats del Parlament)

Bona tarda. Molt honorable senyor president del Parlament..., si hi ha algun il·lustre diputat, saludo l'il·lustre diputat, i saludo els molts il·lustres antics diputats i antigues diputades de l'Associació, de la qual em sento molt honorat d'ocupar la presidència.

És una associació voluntària. Vull dir que no és suficient haver estat representant del poble de Catalunya per ser-ne membre, sinó que cal voler formar-ne part. La majoria en formem part, perquè, encara que la nostra vida política podem dir que s'ha acabat, la vida política activa, i mantenim uns vincles entre nosaltres d'una total asèpsia política partidària, sentim, en canvi, en primer lloc el noble orgull d'haver representat el poble de Catalunya, i els vincles d'amistat que vam contraure procurem prosseguir-los en l'actualitat.

L'Associació se sent molt satisfeta del resultat d'aquest concurs pedagògic que vam organitzar. Aquí, a la taula de la presidència, hi ha el qui és el pare de la idea. Ell va tenir la intuïció d'aquesta convocatòria i l'ha acompanyat durant tot el temps.

No podíem pensar –fa més d'un any que vam concebre aquesta idea– que en aquests moments fos tan actual i escaient el lema «conviure a Catalunya». S'acosten temps electorals, s'acosta el moment d'un referèndum d'importància vital per al nostre país, i és més important que mai que Catalunya doni una lliçó de conviure, de saber conviure. Qualsevulla que siguin les idees, qualsevol que siguin les tendències i les iniciatives polítiques de cadascú a Catalunya, conviure és essencial.

Estem satisfets no solament per la quantitat, sinó també per la qualitat. El jurat, realment, ha fet una bona tasca, una bona selecció, i el resultat que ens ha donat és esplèndid. Hauríem volgut publicar ja, editar, el treball dels guanyadors, però qüestions burocràtiques –la burocràcia no funciona mai al ritme que tots desitjaríem– ens ho impedeixen. Però és igual: s'editarà, es publicarà i en podreu gaudir.

És important per a tots nosaltres poder mantenir els nostres vincles d'amistat pertanyent a diferents partits polítics, amb diferents ideologies, amb diferents aspiracions, però tots units amb una mateixa esperança, que és que prossegueixi l'amistat i l'estimació al nostre poble.

Ara haig d'expressar un sentiment de tots. La nostra Associació té l'armilla una mica estreta. Vull dir que no gaudim de grans mitjans econòmics. Tenim uns mitjans que són els que donen les petites quotes que paga cada associat, i, per consegüent, els premis no poden ser gaire abundants. Potser això encara dona més mèrit als guanyadors i als qui han concursat. Han concursat no per un estímul econòmic, i voldríem en un futur, si aquesta idea roman entre nosaltres, ser més esplèndids.

I ara us haig de donar les gràcies..., perquè si l'armilla ens estreny molt de vegades ens deixa descordar algun botó, el molt honorable president del Parlament de Catalunya, perquè ens ajuda econòmicament en les nostres despeses. Moltes gràcies, president.

I no voldria acabar sense recordar –bé, abans he felicitat cordialment els guanyadors, naturalment el guanyador i els dos accèssits, sense recordar-ho–, precisament, la col·laboració que hem trobat, no solament en la presidència del Parlament, sinó també en la conselleria d'Educació. Ara n'ha canviat el titular, però haig de fer constar que l'anterior titular, des del primer moment, des que la vam fer partícip d'aquesta idea nostra, hi va donar suport i hi va col·laborar amb tota intensitat, de manera que moltes gràcies a tots.

Encara no serà, esperem, l'última convocatòria d'aquest concurs. Estem convençuts que la màxima riquesa que té el nostre país és la Catalunya infant, la Catalunya jove. És el futur nostre. No en tindrem d'altre. És el que seran, el que pensaran, el que estimaran aquests infants i aquests joves que ara es formen.

I la formació, sobretot en els valors de la ciutadania, en els valors de la democràcia, no els la donaran els robots ni els ordinadors, ni l'internet. Això només els ho poden donar uns educadors enamorats de la seva professió i entusiastes del seu país. I per això jo us vull estimular..., sé que en conjunt tota la societat catalana, tota la societat nostra, està en deute amb ells, perquè no tenen l'estimació, no tenen la retribució, que es mereixerien, de manera que jo en aquests moments vull acabar donant les gràcies a ells, i que continuïn, perquè sense la seva col·laboració el futur de Catalunya no pot ser bo.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presentadora

Gràcies, senyor Xicoy. Ara és l'hora de conèixer el veredict del jurat, format per Joan Descals i Vicenç Capdevila, com a membres de l'Associació d'Antics Diputats; Dolors Freixenet, en representació del Departament d'Educació, i Lluís Pibernat, cap de l'Àrea dels Serveis Educatius del Parlament.

El jurat destaca en el seu veredictes la gran qualitat dels treballs presentats a concurs, i precisament aquest alt nivell ha comportat que en aquesta primera edició del Premi es lliurin dos accèssits.

Un accèssit és per al treball «Aprendre a conviure a la unitat d'escolarització compartida», presentat per les unitats d'escolarització compartida de la Fundació Main, de Sabadell. Recull el premi el director pedagògic de la Fundació Main, Juan Antonio Fernández. Lliura el diploma el molt honorable president del Parlament, Ernest Benach. Lliura el xec de 500 euros amb què està dotat l'accèssit el molt honorable Joaquim Xicoy, president de l'Associació d'Antics Diputats. Enhorabona.

(Aplaudiments.)

L'altre accèssit és per al treball «El valor de la participació social en les persones amb discapacitat intel·lectual», presentat per l'Escola d'Educació Especial Xaloc, de Sabadell. Recull el premi el director de l'Escola Xaloc, Pere Farrés. Lliura el diploma el molt honorable Ernest Benach, president del Parlament, i el xec de 500 euros amb què està dotat aquest accèssit.

(Aplaudiments.)

I arriba ara el moment de lliurar el premi al millor programa pedagògic sobre el tema «conviure a Catalunya». El jurat ha decidit que aquest premi, dotat amb 3.000 euros, sigui per al treball «Democràcia, autonomia, pluralisme i participació a l'Escola Perú», presentat per aquesta escola del barri de Sants de Barcelona. Recull el premi la directora de l'Escola Perú, Nanda Botinas.

(Aplaudiments.)

Enhorabona, doncs, a l'Escola Perú, del barri de Sants, i a la seva directora, a qui, si us plau, demanàriem que s'adrecés a aquest faristol per dirigir-nos unes paraules.

La Sra. Nanda Botinas i Lionnet (directora de l'Escola Perú)

Molt honorable senyor president, senyor Xicoy, senyores i senyors, nens i nenes, bona tarda a tothom. Si parlem d'una escola on els valors de la solidaritat, interculturalitat, respecte, democràcia i convivència en són el motor, parlem de

l'Escola Perú. Si a més volem que aquesta escola transmeti al seu alumnat, vingut d'arreu, el funcionament d'una societat democràtica i parlamentària com la nostra, amb la tasca portada a terme amb els nois i les noies del cicle superior i que recull el nostre projecte, que avui es premia, també parlem de l'Escola Perú.

Voldria dir-vos que en aquests moments sóc la seva representant o la punta de l'iceberg, però prefereixo fer una comparació amb alguna cosa més nostra: em sento com l'enxaneta d'una colla castellera que corona un castell, aixeca la mà i rep els aplaudiments del públic, un enxaneta que és al cim del castell però que ell sol no significa res. Per ser dalt cal l'esforç i la constància de tota una sèrie de pilars, de folres, l'esforç i la constància de molta gent i una bona pinya que mantingui el castell dret i aconseguixi que no faci llenya. Tots i totes, plegats, hem aconseguit que jo en aquests moments sigui aquí celebrant el nostre castell. Pares i mares, nens i nenes, tot el claustre de professorat i companys i companyes que ara no sou a l'escola però que en algun moment hi heu estat hi heu aportat el vostre saber, us en sentiu part i us l'estimeu.

Representants de les administracions –Generalitat, Ajuntament i Consorci– i amics i amigues de l'escola que avui heu tingut l'oportunitat d'acompanyar-nos, som tots plegats aquí per celebrar que hem aconseguit una cosa molt i molt important per a una escola pública, petita, senzilla i humil com la nostra: guanyar el Premi Conviure a Catalunya i poder compartir amb totes les escoles del nostre país la nostra experiència gràcies a aquest premi i a la publicació del quadern per part del Parlament, que rebreu en tots els centres.

Però no ens conformarem a descarregar el castell que avui celebrem, n'estic ben segura. Encara ens queden molts reptes, nous projectes ja engegats: la finalització de les obres que hem patit tot aquest curs escolar i el canvi d'edifici, entre d'altres.

En l'àmbit pedagògic, la comunitat educativa del centre assumeix ara el repte d'aconseguir que la nostra llengua, signe de la nostra identitat col·lectiva, sigui l'element de cohesió social en un marc plurilingüe –a l'escola es parlen més de tretze llengües– i multicultural –hi ha nens i nenes de més de vint nacionalitats– i que el seu

ús esdevingui un acte reflex i automàtic en qualsevol situació comunicativa de l'alumnat dins l'escola. Es tracta de fer del català la llengua de tots, d'ús real, i aconseguir un centre acollidor, arrelat al nostre país però obert al món.

Moltes gràcies a tots i totes pel premi que avui hem vingut a rebre. I aprofitem per convidar-vos a la festa de final de curs. És la nostra manera de poder compartir amb vosaltres el poc que tenim, el nostre capital humà. Si voleu venir, hi esteu convidats; el dia 21 de juny a la tarda. Només em resta per dir *shukran, thank you, merci, grazie, spasiba, takk, shukria, multumesc, obrigado, xie xie, gracias*, moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presentadora

Moltes gràcies, senyora Botinas. I ja per cloure l'acte té la paraula el molt honorable Ernest Benach, president del Parlament de Catalunya.

El president

Molt honorable senyor Joaquim Xicoy, senyora secretària de la Mesa del Parlament, antigues diputades i antics diputats d'aquesta casa, senyores i senyors, xiquetes i xiquets, bona tarda, i, en primer lloc, dir-los que ens complau enormement que siguin aquí, poder fer aquest acte i, a més a més, tenir l'oportunitat d'adreçar-los unes paraules per fer la cloenda.

Vull començar fent un agraïment públic i molt sentit a l'Associació d'Antics Diputats per haver promogut aquest guardó, que distingeix els projectes escolars d'educació en valors com el civisme, el compromís social o el respecte a la diferència, valors que ens han de servir a tots per relacionar-nos, valors que per força han de formar part de la nostra cultura compartida si volem avançar cap a un país millor, cap a un món millor, fins i tot. És per aquest motiu que vull reconèixer públicament l'encert de l'Associació a l'hora de crear aquest Premi. Els felicito, però, al mateix temps, també desitjo que aquesta iniciativa tingui una llarga trajectòria en el temps. I els agraeixo també aquest esperit inquiet que els caracteritza, esperit inquiet que els va

caracteritzar en la seva època de servidors públics, servidors de la cosa pública, però esperit inquiet que han sabut allargar en el temps i que avui mantenen intacte.

També vull donar la meva cordial i afectuosa enhorabona als guardonats, als membres dels equips professionals que, gràcies al seu treball diari i perseverant, fan una contribució fonamental al país, perquè sóc de l'opinió que transmetre valors i il·lusions, educar, és posar els fonaments per construir el futur.

Deixin-me que faci alguna reflexió, que els parli de qüestions com la participació o la integració social, precisament, mitjançant la política.

Des que exerceixo la responsabilitat de la presidència del Parlament ho he reiterat diverses vegades. Per tant, avui és especialment important insistir-hi: el Parlament vol ser una institució propera a la ciutadania, propera a la societat d'aquest país, una institució, doncs, també en contacte amb les persones. Ho hem dit sovint: un dels objectius manifestos del Parlament és obrir-se, apropar-se a la societat, estar en contacte permanent amb la realitat dels fets, el pensament i el debat que es produeixen en el nostre país; crear vincles, doncs, entre les institucions i la gent.

L'escola guardonada amb el premi al millor programa pedagògic, l'Escola Perú, i, evidentment, també les altres dues entitats distingides amb els accèssits, l'Escola d'Educació Especial Xaloc i la Fundació Main, tenen en comú la ferma voluntat de fer integració social mitjançant també la participació.

És per això que els seus projectes pedagògics resulten especialment interessants als ulls de la nostra institució parlamentària. Compartim el mateix repte d'estar amatents a les mancances i a les necessitats de la societat civil per cercar-hi solucions. Vostès tenen l'objectiu d'oferir una formació humana, científica, als nens i les nenes que en el futur hauran de participar en la transformació i en la construcció de la societat. Ho fan mitjançant programes educatius en què la participació, i també la participació política, és una de les claus de volta per a la integració social i la convivència. Nosaltres, les diputades i els diputats d'aquesta cambra, treballem o hem treballat per elaborar lleis que ens permetin donar resposta a la realitat social canviant, que tinguin present el context plural, la diversitat i la complexitat del nostre país. Cadascú

a la seva manera treballa per tal que la distància entre ciutadania i institucions que ens representen sigui cada dia menor.

Sens dubte, un país que progressa és un país que creu en les seves institucions. Per això el concepte de participació ciutadana que abans he esmentat és essencial. Ens calen ciutadans i ciutadanes actius i participatius, que s'interessin per la cosa pública, que sàpiguen què voten i per què trien una determinada opció política o una altra, que estiguin atents a allò que succeeix al seu voltant, que s'hi impliquin i que prenguin part en les decisions que els afecten, és a dir que s'interessin per la política. I si això ho fan des de joves, sense cap mena de dubte, molt millor, perquè llavors el que fem és garantir una generació de joves políticament viva i activa, és a dir, un jovent amb opinió pròpia, amb criteri.

El país el fem tots i cadascun de nosaltres, cada dia, amb paraules, amb opinions, amb gestos, amb treball. El país no el fan només els polítics, o les administracions, o les institucions. El país el fem cadascú de nosaltres. I de la mateixa manera que tots tenim coses a dir en aquest procés continu de construcció de la societat, l'educació dels nostres infants i joves té lloc cada dia arreu, no solament a les escoles. Totes i tots, en siguem o no conscients, tenim una responsabilitat amb relació a la construcció de la Catalunya del segle XXI. Cal, doncs, que treballem tots plegats. Cal i és important que dediquem esforços i temps per educar en la participació. Si ho aconseguim, si som capaços entre tots de formar ciutadanes i ciutadans amb esperit crític, farem una passa de gegant per assolir una societat més cohesionada i on la convivència sigui més fàcil.

Jo diria més: és indispensable per créixer com a país que tothom visqui en un context d'igualtat d'oportunitats. Si tots els ciutadans i totes les ciutadanes no tenen el mateix accés al benestar, a la salut, a un treball digne, a una educació com cal, no estarem davant d'una societat justa. En aquest sentit, la tasca d'integració social de persones nouvingudes, de joves amb risc d'exclusió social o de nens i nenes amb disminucions psíquiques que es fa des dels centres guardonats és un exemple magnífic de com fer

de la societat un espai de solidaritat on les persones visquin millor i amb les mateixes oportunitats.

Vull insistir, abans d'acabar les meves paraules, en el missatge que, com a president del Parlament, els vull adreçar: la necessitat de cooperar i col·laborar tots i cadascun de nosaltres per construir una Catalunya més lliure i més justa. Només si tothom s'implica en aquest repte de la manera i amb el temps que li sigui possible farem avançar el país. Només la unitat, només la visió de país, ens fa créixer com a poble, que també es tracta d'això, en definitiva.

Moltes gràcies i moltes felicitats als guardonats, i moltes gràcies a les antigues diputades i als antics diputats per mantenir viu l'esperit inquiet, que, en definitiva, és del que es tracta pensant en el futur d'aquest país.

Gràcies.

(Aplaudiments.)